

doči deželni učit. skupščini se bo še razgovarjalo pri prihodnjem zborovanju.

Pregledovalci računov so našli iste v redu, nakar se je blagajniku dal absolutorij. Pregledovalci so še predlagali, naj se od dolžnikov iztirja društveni dolg, letnina pa se naj plača že v prvi polovici vsakega leta.

Pri prihodnjem zborovanju, ki bo v Celju najbrže majnika meseca, pridejo važne reči na dnevni red. Pričakovati je obilne udeležbe, zlasti ker društveniki prirede po zborovanju izlet v bližnjo celjsko okolico.

Književnost in umetnost.

Knjige Slovenske Šolske Matice za l. 1904. Slovenska Šolska Matica nam je poslala svoj knjižni dar za l. 1904: Pedagoški Letopis. IV. zvezek. Uredila H. Schreiner in dr. Jos. Tominšek. Natisnili J. Blasnika nasledniki. — Učne slike k ljudskošolskim berilom. Drugi del: Učne slike k berilom v Čitanki za obče ljudske šole, II. del in v drugem berilu. II. snopič. Uredila H. Schreiner in dr. J. Bezjak. Natisnil Dragotin Hribar. — Realna knjižnica. Urejuje V. Bežek. I. del. Zgodovinska učna snov za ljudske šole. Spisuje prof. J. Apih. Četrti snopič. Natisnil A. Slatnar v Kamniku. — O teh knjigah priobčimo še podrobnejše ocene.

Zvonček prinaša v IV. številki to-le bogato in lepo vsebino: 1. Pepelka. Fran Žgur. Pesem po narodni pravljici. 2. Otrčkova jutranja pesem. Anton Medved. Pesem. 3. Otrokova večerna pesem. Anton Medved. Pesem. 4. Junak Milko. Ivo Trošt. Povest. 5. Prva laž. Mihael Levstik. Povest. 6. Erna si želi solnčka. E. Gangl. Pesem s podobo. 7. Kako sem potoval v Rusijo. Ferd. L. Tuma. Poučni spis. 8. Gospod in njegovi učenci. Podoba v barvotisku. 9. Pomladni sel. Andrej Rapè. Bajka. 10. Zdravo, pomlad! Fran Žgur. Pesem. 11. Na Japonce! E. Gangl. Pesem s podobo. 12. Šimen Ptičar. Borisov. Povest. 13. Iz šolskih zvezkov. Basen. 14. Smeh in jok. Podoba. 15. Pouk in zabava. Mladi risar. A. Sič. — Mladi ljudje. Emil Adamič. Uglasbena pesem. Demant. Marija G. Rešitev.

Uspeh knjige. Te dni mine ravno 50 let, odkar je izšel Schefflov roman »Ekkehard«. Ta roman je v tem času učakal 214 izdaj, razprodali so pa 312.000 izvodov. Roman je preveden tudi v francoščino, holandsčino in danščino. Kdaj učaka kakšna slovenska knjiga kaj podobnega?

Jules Verne, slavni francoski pisatelj, je umrl dne 24. t. m. v Amiensu. Rodil se je dne 8. februarja 1827 v Nantesu. V Parizu se je učil pravoslovja, a bavil se je največ s prirodoznanstvom in potopisi. Pisati je pričel zgodaj. Napisal je naprej nekaj komedij in opernih libret, a uspeha ni imel. Zaslovel pa je takoj s svojim prvim romanom (l. 1883.) »Pet tednov v balonu«. Nato je začel pisati dolgo vrsto romanov v svojem znanstveno-fantastiškem slogu. Najbolj znani njegovi romani so: »20.000 milj pod morjem«, »Pot okolo zemlje v 80 dneh«, »Skrivnostni otok«, »Otroci kaptana Grant« itd. Nekaj njegovih del je tudi poslovenjenih. — Verne si je pridobil s svojimi deli svetovno slavo, pa tudi — bogato imetje.

Vestnik.

Čakovni promet učiteljskega konvikta. (Letnina za l. 1905.)

Obličje ak' je jasno tvoje
konvikt, veselo struna poje;
al' žalost trga mi duha,
če v žep ne seže oni, ta;
pa mislim malo takih štet',
ki v srcu bi imeli led:
Tak led ni biser, on je kuga,
si misli vdani Vam Ferluga.

G. Anton Valentič, nadučitelj v p., g. Štefan Ferluga, nadučitelj, g. Martin Furlan, učitelj, gđč. Milka Logar,

učiteljica, gđč. Josipina Piščanec, učiteljica, vsi na Opčinah pri Trstu; g. Edvard Markošek, učitelj v Ljubnem pri Podnartu; g. Karel Završnik, učitelj v Dupljah; g. Peter Repič, nadučitelj na Uncu; g. Fr. Zupančič, nadučitelj v Št. Rupertu.

Učiteljski dobrotniki. G. Anton Možina, učitelj v Brjah na Goriškem, 10 K kot preostanek daru v spomin blagopokojni gospe Medveščkovi pri Sv. Križu na Vipavskem. Gospa Hilda Šeber, tiskarjeva vdova v Postojni 31 K.

Kolekta poštnih znamk za učiteljski konvikt. Iz tolminskega okraja kolekta št. 6.

Iz seje deželnega šolskega sveta. Sklenilo se je predlagati, da se za nemške ljudske šole v kočevskem, novomeškem in črnomeljskem okraju nastavi poseben okrajni šolski nadzornik. Stalno sta nameščena učitelj Matija Pelko v Toplicah-Zagorju in Ida Gherbaz v Zagorju. Učitelj Rafael Zupanc je premeščen iz Postojne v Podkraj. Upokojen je učitelj Pavel Borštnik v Hinjah. Medsebojna menjava službe se je dovolila učiteljicama Ani Kočevar v Kočevju in Miheli Novak v Postojni. Nadalje se je dovolila ustanovitev enorazrednice v Trnovcu, a šola v Brusnici se razširi v dvorazrednico.

Osebnost. Provizorični učitelj na ljudski šoli v Kamniku, g. Fran Bratoš, je imenovan provizoričnim učiteljem v Pišecah pri Brežicah.

Naprednost. Iz novomeške okolice nam piše prijatelj: Nekdo se v 12. številki »Učit. Tovariša« bridko pritožuje o naprednem Kranju, ker je odklonil upravičeno prošnjo tamkajšnjega učiteljstva za draginjsko doklado. Takih »naprednih« občin imamo tudi tu na Dolenjskem obilo. Oglejmo si le dolensko metropolo, napredno Novo mesto. Tudi tu bi bili užaljeni, ko bi jim kdo očital, da niso napredni. Zadnjič je nekdo pisal v »Dolenjskih Novicah«, kako lepo napreduje ter se vsestransko razvija Novo mesto. Oglejmo si ta napredek natančneje! Meščani imajo vodovod, »Narodni dom«, novo sejmišče, opleševalno društvo, zidajo novo mestno hišo, imajo veliko hišo za stanovanje uradnikov — vse, vse imajo, samo lastnega šolskega poslopja nimajo, na to se »napredni« gospodje še ne domisljajo! Deška ljudska šola je nastanjena v groznih prostorih, dekliška trirazrednica ima areno v »Narodnem domu.« Kadar je tamkaj veselica, izpraznijo šolske prostore. Vsaka kmetiška občina si mora sezidati svoje šolsko poslopje, le »naprednemu« Novemu mestu tega ni treba. Napredni mestni očetje so celo sklenili, da pokličejo šolske sestre, ki naj ustanove višjo dekliško šolo samo zategadelj, ker je neki župnik testiral v ta namen nekoliko tisočakov! Dekliška trirazrednica in višja dekliška šola — kako se to ujema? Torej so potem takem svetne učiteljice manj vredne, ker so zmožne poučevati samo v nižjih razredih ljudske šole. Učitelji-patri so »napredni« možem tudi jako pri srcu. Pri prihodnji okrajni učiteljski skupščini bo g. nadzornik gotovo zopet imenoval pomožnega učitelja-patra za svojega namestnika, da bo s tem iznova dokazano, kako veljavo ima v Novem mestu svetno učiteljstvo! Naprednost, da je ni treba lepše in vzornejše!

Deška ljudska šola v Novem mestu je še vedno v rokah očetov frančiškanov. Proti očetom frančiškonom nimamo nič. Imajo lep samostan in vsega v obilnosti, zato je bi ljudsko šolo lahko pustili svet učiteljstvu, ki se peha po kmetih in z velikanskimi žrtvami šola po mestih svoje otroke. V Novem mestu je gimnazija. Najmanj štiri učiteljske rodovine bi lahko tamkaj brez stroškov šolale svoje sinove, ko bi bili v Novem mestu svetni učitelji in ne redovniki. Ali ni nikogar, da bi pravično in tudi siromaškemu svetnemu učiteljstvu v prid uredil šolske razmere v Novem mestu?

Ali si morete misliti „Slovenca“ brez denuncijantstva? Nel Sedaj je naskočil črnovrškega našega tovariša gosp. Silvestra in ga oblatil z vso krščansko ljubeznijo. G. Silvester pa se zagovarja v »Narodu« tako izborno, da je klerikalnim tatovom časti pošla sapa. Kmalu ne bo več poštenega učitelja, ki bi ga ne obljajala klerikalna ščeneta.

Pametna odredba. Zagrebško »Hrvatsko Pravo« javlja, da izide kmalu vladna odredba, s katero bo odpravljena po-

